

Az elszánt Adorján

Írta: Mansa Emese 5. b

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy szegény ember. Annak volt hét gyermeke. A legkisebb fiú elhatározta, hogy elmegy szerencsét próbálni.

Ment mendegélt, egyszer csak szembe találkozott egy óriási faházzal. Bekopogtatott és kijött egy igen kicsi emberke.

- Jó napot! – kezdte a kisember. – Mi járatban vagy erre felé ahol a magadfajta fiatal férfi még soha sem járt?

- Vándorutamba azért kezdtem, mert szolgálatba akarok állni valakinél, ugyanis az édesapámnak annyi pénze sincs, mint a templom egerének.

Ezzel a kisember betessékelte az óriási faházba Adorjánt. Mert így hívták. Ahogy bementek a fiú meglátta, hogy ez egy fogadó. Odaállt a pulthoz s a fogatós már ott is termett.

- Tessék! – mondta a kopasz bajuszos. – Mit adhatok?

- Munkát keresek!

- Van a közelben egy palota, ha odamész és ott dolgozol, egy idő után három próbatételt kell kiállnod.

Útba igazította és Adorján elindult.

- Üdvözlöm királyom, én az életemet az ön kezébe ajánlom! Szolgálatba szeretnék állni Önnél felséges király

A király elfogadta az ajánlatot és munkát adott neki. Teltek múltak a napok, hetek és elérkezett a próbatételek ideje.

- Az első próbatétel lényege – kezdte a király – az lesz, hogy csupán olyan hamuba sült pogácsát kell készítened, ami a lánynomnak a legjobban ízlik.

Adorján nagyon megijedt, hiszen mindig a nővérei készítették a hamuba sült pogácsát.

- Na, egye tüske, megpróbálom! – mondta a fiú.

- Na de arról még nem is beszéltünk király uram, hogy mindezért én mit kapok!?

- Ha mindezt kitűnően megcsinálod, megkapod ennek az országnak a legértékesebb kincsét.

- Mi az, ha szabad kérdeznem?

- A királykisasszony.

- Egy életem egy halálom, akárhogy lesz, megpróbálom.

Így is, úgy is, de valahogy elkészült a hamuba sült pogácsa.

A királykisasszonynak nagyon-nagyon ízlett és ezzel Adorján átment az első próbán.

- A második próbád az lesz fiú, hogy a legrosszabban futó lóval előzd meg a házi sárkányomat.

- Rendben van. Egy életem, egy halálom, akárhogy lesz, megpróbálom!

Elment a királyi lovással és egy olyan borzalmasan gyenge lóval kellett leelőznie azt a szörnyen gyors sárkányt, hogy itt már egészen elbizonytalanodott. Estefelé járt már az idő, ezért a próbát áttették másnapra. Mivel Adorján egy szegény családból származott, náluk nem sok ágy volt, ezért visszautasította a király által felajánlott szobát, és kint aludt a lóval.

- Ej, lovacska, te nem leszel képes legyőzni a sárkányt – mondta a fiú teljesen elkeseredve.

- Nyihahahaha!!!!!! – hallatszott egyszer csak a ló felől.

A fiú megszólította a lovat:

- Mi az lovacska, megbántottalak?

- Nem. Csupán csak annyi, hogy adj nekem abból a pogácsából, amit süttöttél, és lemarad mellettünk az a sárkány.

- Rendben van – mondta Adorján – és egyre lelkesebben adogatta neki a pogácsáit.

A ló egyszeriben csak átváltozott táltos paripává. Így már teljesen nyugodtan aludhattak mindketten, de leginkább Adorján.

Másnap reggel, úgy ahogy este a ló mondta, egyszerűen csak elvágatott a sárkány mellett.

- A harmadik próbád Adorján az, hogy kibírd a boszorkányom altató dalait. Eddig mindenkit megbabonázott. Van három órád, hogy kipihend magadat.

Adorján pihenő idejében azon gondolkozott, hogy vajon sikerül-e a harmadik próba, hiszen már egyharmad része hiányzik a feladatoknak.

Mikor lejárt a pihenőidő, a boszorkánnyal be kellett menniük egy szobába.

A boszorkány rákezdett az éneklésre. A fiú annyira gondolkozott, hogy oda sem tudott figyelni még arra sem, hogy miért énekel.

- Sikeresen megcsináltad a harmadik próbát is. Gratulálok, tiéd az ország kincse.

A király megjutalmazta Adorjánt, mégpedig azzal, hogy hozzáadta a legkisebb királykisasszonyt. Meghívták a palotába a fiú testvéreit és édesapját is, és **BOLDOGAN ÉLTEK, MÍG MEG NEM HALTAK.**